

[Krag.]

en, ja, man krævede endda yderligere Sukker og Kanel strøet ud over den. Men saa da Regningen skulde betales, saa fjernede man sig. Jeg behøver jo ikke at skildre, hvorledes Dommen over slige Gæster i det daglige Liv plejer at falde ud, det er unødvendigt; men jeg tror, at ogsaa i det politiske Liv vil Dommen over den Maade, hvorpaa Det konservative Folkeparti har taget paa denne Sag, Dommen over den Maade, hvorpaa det har deltaget i politisk Selskab, blandt virkelig forstaaende og politisk anstændige Mennesker blive den samme. Jeg tvivler ikke derom, og jeg slutter med at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Christmas Møller: Til Udvalgets højtærede Ordfører (Larsen [Bjerre]) har jeg naturligvis efter de faa og spagfærdige Bemærkninger, han gjorde, ikke meget at sige. Den ærede Ordfører mente, at det, man først og fremmest trængte til, var Ro, og han sagde, at det Lovforslag, der nu foreligger til endelig Vedtagelse, er et Skridt i den rigtige Retning. Jeg understreger denne Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre): et Skridt i den rigtige Retning. Et for lille Skridt! Jeg er fuldkommen enig i den Betragtning, at de 3 samarbejdende Partiers Arbejde — de 3 Partier, der nu ved Aarets Slutning ligesom ved dets Begyndelse fremtræder som Regeringspartier, forhandlende uden om Udvalg, afsluttende Overenskomst om Konvertering, som det ærede Medlem Hr. Krag nu proklamerede — er et Skridt i den rigtige Retning. Et Skridt i Retning af Korntold, men for lille, konservative Skridt i andre Retninger, men for smaa, og derfor kan vi for vort Vedkommende ikke medvirke, som jeg allerede har sagt.

Men kan jeg saaledes nøjes med at gøre disse enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) og til Slut komme med vor Begrundelse for at stemme imod dette Lovforslag, er det ganske klart, at det samme kan jeg ikke over for det ærede Medlem Hr. Krag, efter at det ærede Medlem har holdt den Tale, han her har holdt. Jeg kan begynde med at sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at i det Omfang, man har Sympati for det ærede Medlem, kan man glæde sig over, at han er kommet til Hægerne igen siden i Lørdags, hvor han overhovedet ikke kunde finde Mælet. Nu er det altsaa lykkedes for ham og i en saa forbløffende Grad, at det ærede Medlem virkelig vover at sætte sig til Doms over det politisk

anstændige. Jeg vil nok have Lov til at sige, at her tror jeg dog, at det høje Ting — ikke i Dag, for i Dag har man Brug for det ærede Medlem Hr. Krag som Fællesordfører fra Venstre over til Socialdemokratiet — unægtelig tillader sig at smile ad det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Krag begyndte med at svare paa en Artikel, der har staaet i „Berlingske Tidende“ af en nationaløkonomisk Forfatter, meget kendt, deri er jeg enig, godt kendt ogsaa af det ærede Medlem Hr. Krag, med Forbindelseslinier, tør jeg sige, til de to doctores i Venstres Folketingsgruppe, hvilket jo er en kendt Sag. Naar jeg tænker paa Kriselovgivning i Januar, naar jeg tænker paa fortrolige Forhandlinger angaaende Krisefond og Konvertering, som de to doctores inden for Partiet Venstre førte for et Aars Tid tilbage, synes jeg, at det maaske havde været rimeligere, at det ærede Medlem Hr. Krag med denne sin nære Forbindelse havde ordnet denne Sag paa anden Maade. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Krag, som altsaa drister sig til at tale om politisk Anstændighed, at Det konservative Partis Udvalgsmedlemmer og Forhandlere angaaende denne Sag har haft den politiske Anstændighed at tale med vedkommende nationaløkonomiske Forfatter om hans Artikel og gøre ham opmærksom paa hans Fejltagelse. Men det ærede Medlem, Anstændighedens Apostel, Loyaltetens Triumfator — hvad jeg kommer til senere — førte naturligvis et Sprog som det, han førte, og det ærede Medlem Hr. Krag mente da, at det i ganske særlig Grad var Opgaven for ham at henvende Bemærkninger til mig, og jeg skal svare ham Punkt for Punkt, saaledes som det naturligvis maa være hans Ønske.

Jeg vil gerne først sige et Par Ord om Forhandlingerne, saaledes som de er ført først under det ærede Medlem Hr. Fiskers Ledelse, dernæst under den højtærede Statsministers Ledelse. Ingen vil jo bestride, at mit Partis Forhandlere sammen med mig paa ethvert Tidspunkt af disse Forhandlinger har givet klar Besked om, hvor vi stod. Vi har ikke siddet og talt om, saaledes som man kunde faa Indtryk af, at maaske kunde vi være med til Understøttelse til de arbejdsløse eller til direkte Skat. Der er ingen af Forhandlerne, hverken fra Forhandlingerne under Statsministerens Ledelse eller fra Forhandlingerne under det ærede Medlem Hr. Fiskers Ledelse, der vil paastaa, at vi ikke altid har gjort opmærksom paa vor Stilling. Under Forhandlingerne havde Det konservative Folkeparti naturligvis